

Suvestinė redakcija nuo 2011-08-19 iki 2019-10-03

Įsakymas paskelbtas: Žin. 2006, Nr. [2-33](#), i. k. 105110MISAK00B1-725

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBINĖS MAISTO IR VETERINARIJOS TARNYBOS
DIREKTORIAUS**

**Į S A K Y M A S
DĖL LAUKINIŲ MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ MĖSOS TIEKIMO MAŽAIS KIEKIAIS
VIETINEI RINKAI VETERINARIJOS REIKALAVIMŲ PATVIRTINIMO**

2005 m. gruodžio 29 d. Nr. B1-725
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymu (Žin., 1992, Nr. [2-15](#)) ir siekdamas užtikrinti saugios ir kokybiškos sumedžiotų laukinių gyvūnų mėsos tiekimą mažais kiekiais vietinei rinkai:

1. T v i r t i n u pridedamus Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimo mažais kiekiais vietinei rinkai veterinarijos reikalavimus.

2. P a v e d u įsakymo vykdymą kontroliuoti Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Veterinarijos sanitarijos ir Vidaus audito skyriams.

Punkto pakeitimai:

Nr. [B1-355](#), 2011-07-04, Žin., 2011, Nr. 103-4868 (2011-08-18), i. k. 111110MISAK00B1-355

DIREKTORIUS

KAZIMIERAS LUKAUSKAS

PATVIRTINTA

Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos
direktorium

2005 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. B1-725

**LAUKINIŲ MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ MĖSOS TIEKIMO MAŽAIS KIEKIAIS
VIETINEI RINKAI VETERINARIJOS REIKALAVIMAI****I. BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimo mažais kiekiais vietinei rinkai veterinarijos reikalavimų (toliau – Reikalavimai) tikslas – nustatyti asmenų, turinčių teisę medžioti (medžiotojų), sumedžiotų laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos mažų kiekių, kurie tiekiami tiesiogiai galutiniam vartotojui ir/ar mažmeninės prekybos subjektams, tiekiantiems juos tiesiogiai galutiniam vartotojui, tvarkymo reikalavimus.

2. Šie Reikalavimai netaikomi:

2.1. asmenims, sumedžiojusiems laukinius medžiojamuosius gyvūnus ir jų mėsą naudojančioms asmeninėms ar namų ūkio poreikiams, nesusijusiems su ūkine komercine veikla, tenkinti;

2.2. medžiojamųjų gyvūnų mėsos tvarkymo subjektams, vykdančioms laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tvarkymą ir/ar tiekiantiems laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsą rinkai pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 852/2004 *dėl maisto produktų higienos* ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus, nuostatas.

3. Reikalavimuose vartojamos sąvokos:

Galutinis vartotojas – maisto produkto galutinis vartotojas, kuris jo nenaudoja kokiam nors su maisto verslu susijusiam veiksmui atlikti ar veiklai vykdyti.

Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsa (toliau – laukinių gyvūnų mėsa) – visos maistui tinkamos sumedžiotų laukinių medžiojamųjų paukščių ir žvėrių kūno dalys.

Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tvarkymas (toliau – laukinių gyvūnų mėsos tvarkymas) – bet koks poveikis laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsai arba veiksmas su ja ar atskiromis jos sudėtinėmis dalimis (įskaitant laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos gavimą, ruošimą, išpjaušimą, vyniojimą, laikymą, saugojimą, vežimą, tiekimą, pateikimą parduoti, pardavimą), galintis turėti įtakos maisto saugai, kokybei ir mitybos vertei.

Laukiniai medžiojamieji gyvūnai (toliau – laukiniai gyvūnai) – laukiniai kanopiniai ir kiškiniai bei kiti maistui medžiojami sausumos žinduoliai, kurie pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus laikomi laukiniais medžiojamaisiais gyvūnais, įskaitant laisvės sąlygomis, panašiomis į laukinių medžiojamųjų gyvūnų gyvenimo sąlygas, aptvertose teritorijose gyvenančius žinduolius, ir maistui medžiojami laukiniai paukščiai.

Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos mažas kiekis (toliau – laukinių gyvūnų mėsos mažas kiekis) – medžiotojo per vieną medžioklės sezoną sumedžiotas laukinių medžiojamųjų gyvūnų skaičius, kuris negali viršyti 50 vienetų sumedžiotų laukinių kanopinių bei kitų maistui sumedžiotų sausumos žinduolių, išskyrus kiškinius, ar 250 vienetų sumedžiotų laukinių paukščių ir kiškių.

Mažmeninės prekybos subjektas – Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įregistruotas fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisę vietinėje rinkoje verstis mažmenine prekyba maisto produktais, viešuoju maitinimu, skirtu galutiniam vartotojui.

Medžiotojas – fizinis asmuo, turintis Lietuvos Respublikoje išduotą medžiotojo bilietą arba užsienio šalyse išduotą analogišką dokumentą, pripažįstamą Lietuvos Respublikoje.

Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – VMVT) – Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija.

Veterinarijos gydytojas – valstybinis veterinarijos gydytojas arba privatus veterinarijos gydytojas, sudaręs sutartį su asmeniu, turinčiu teisę Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka sumedžiotų laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos mažus kiekius tiekti tiesiogiai galutiniam vartotojui ir/ar mažmeninės prekybos subjektams, tiekiantiems juos tiesiogiai galutiniam vartotojui.

Vietinė rinka – Lietuvos Respublikos teritoriją apimanti rinka.

4. Kitos Reikalavimuose vartojamos sąvokos atitinka Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktuose vartojamas sąvokas.

II. LAUKINIŲ GYVŪNŲ MĖSOS TVARKYMO BENDRIEJI REIKALAVIMAI

5. Medžiotojai, norintys tiekti sumedžiotų laukinių gyvūnų mėsos mažus kiekius galutiniam vartotojui arba mažmeninės prekybos subjektams, privalo atitikti šiuos Reikalavimus, turėti VMVT nustatyta tvarka registruotas laukinių gyvūnų mėsos tvarkymui skirtas patalpas (toliau – laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpos) ir užtikrinti, kad laukinių gyvūnų mėsa:

5.1. buvo gauta iš laukinių gyvūnų, kurie:

5.1.1. buvo sumedžioti medžioklės plotuose tokiomis priemonėmis, kurias sankcionuoja medžioklę reglamentuojantys Lietuvos Respublikos teisės aktai,

5.1.2. nebuvo sumedžioti teritorijose, kuriose VMVT taiko apribojimus ir/ar draudimus dėl gyvūnų užkrečiamųjų ligų ir dėl kitų Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatyme (Žin., 1992, Nr. [2-15](#)) numatytų priežasčių,

5.1.3. vadovaujantis IV skyriumi, buvo apžiūrėti veterinarijos gydytojo, jiems atliktas tikrinimas po skerdimo; šernų arba kitų trichineliozei imlių laukinių gyvūnų rūšių mėsa buvo ištirta dėl trichineliozės;

5.2. tvarkoma patalpose, atitinkančiose III skyriuje nurodytus reikalavimus.

6. Tuoj pat po sumedžiojimo už medžioklę atsakingas asmuo medžioklės lapuose privalo užfiksuoti sumedžiotą laukinio gyvūno sumedžiojimo laiką ir vietą bei gyvūno rūšį.

7. Netinkama maistui laukinių gyvūnų mėsa, nugaišę laukiniai gyvūnai, atliekos ir kiti šalutiniai laukinių gyvūnų produktai neturi būti kaupiami ten, kur tvarkoma laukinių gyvūnų mėsa. Jie turi būti tvarkomi vadovaujantis Veterinarinės priežiūros medžioklėje reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus ir Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. spalio 22 d. įsakymu Nr. 485/550 (Žin., 2002, Nr. [106-4778](#)).

Punkto pakeitimai:

Nr. [B1-355](#), 2011-07-04, Žin., 2011, Nr. 103-4868 (2011-08-18), i. k. 111110MISAK00B1-355

8. Laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpų savininkas (įgaliotasis asmuo) turi vykdyti laukinių gyvūnų mėsos priėmimo kontrolę ir registruoti duomenis.

9. Laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpų savininkas (įgaliotasis asmuo) turi užtikrinti laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo atsekamumą:

9.1. sutvarkius laukinių gyvūnų mėsa, informacija apie laukinių gyvūnų mėsos tvarkymą ir gautą produkciją (toliau – partija) nurodoma Reikalavimų 2 priede nurodyto Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos apskaitos žurnalo (toliau – žurnalas) I dalyje; informacija apie kiekvieną partiją pildoma atskirame žurnalo lape;

9.2. po žurnalo užpildymo sutvarkytos laukinių gyvūnų mėsos partijai išrašoma Reikalavimų 1 priede nurodyta Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos mažais kiekiais atitikties deklaracija (toliau – Deklaracija), kuriai suteikiamas numeris eiliškumo tvarka; deklaracijos numeris įrašomas į žurnalą; žurnale turi pasirašyti tikrinimą po skerdimo atlikęs veterinarijos gydytojas;

9.3. norėdamas realizuoti laukinių gyvūnų mėsa, laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpų savininkas (įgaliotasis asmuo) turi surasti žurnale tą lapą, kuriame nurodyta informacija apie partiją, kurią visą ar dalį norima realizuoti, ir II dalyje nurodyti, kur ir kiek bus vežama produkcijos; vežamai produkcijai būtina išduoti 9.2 punkte nurodytos Deklaracijos egzempliorių. Jei ketinama vežti skirtingų partijų laukinių gyvūnų mėsa, išduodami tų partijų Deklaracijų egzemplioriai.

III. LAUKINIŲ GYVŪNŲ MĖSOS TVARKYMO PATALPŲ, ĮRENGINIŲ IR PERSONALO HIGIENOS REIKALAVIMAI

10. Laukinių gyvūnų mėsos tvarkymui turi būti įrengtos šios patalpos:

10.1. šaldymo patalpa ar atitinkamas šaldymo įrenginys, skirtas laukinių gyvūnų mėsos laikymui; jei laukinių gyvūnų mėsa per 2 valandas nuo mėsos gavimo technologinio proceso pabaigos pristatoma galutinam vartotojui, šiame punkte nurodytos patalpos įrengti nebūtina; prireikus atlikti laukinių gyvūnų mėsos laboratorinius tyrimus, turi būti įrengta patalpa laboratoriniams tyrimams (trichineliozės tyrimui) atlikti ir sudarytos tinkamos sąlygos reagentams laikyti; nesant tokios patalpos, apskrities, miesto, rajono VMVT gali leisti atlikti reikalingus laboratorinius tyrimus kitoje VMVT nurodytoje vietoje; laukinių gyvūnų mėsos tvarkymui gali būti įrengta patalpa, vieta ar šaldymo įrenginys, skirtas saugiam įtartinos laukinių gyvūnų mėsos laikymui, kol bus atlikti atitinkami laboratoriniai tyrimai ir gauti jų rezultatai;

10.2. patalpa, skirta tikrinimui po skerdimo ir, jei reikia, išdorojimui, kailių lupimui bei plunksnų pešimui;

10.3. patalpa, skirta išpjautymui, jeigu tai atliekama;

10.4. patalpa vyniojimui ir išsiuntimui, jei laukinių gyvūnų mėsa tiekama mažmeninės prekybos subjektui; jeigu 10.2 punkte nurodyta patalpa yra pakankamo dydžio ir laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo metu užtikrinama, kad laukinių gyvūnų mėsa tiesiogiai ar netiesiogiai neturės sąlyčio su šalutiniais skerdimo produktais, 10.3 ir 10.4 punktuose nurodytos operacijos gali būti vykdomos 10.2 punkte nurodytoje patalpoje.

11. Patalpose, kuriose tvarkoma laukinių gyvūnų mėsa, turi būti:

11.1. lengvai valoma ir dezinfekuojama grindų danga; rekomenduojama, kad ji būtų paklota taip, kad vanduo lengvai nutekėtų; vanduo būtų nukreiptas kanalais į drenas; jei laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpose nėra galimybės įrengti vandens surinkimo sistemos, vanduo gali būti pašalinamas specialiu įrenginiu;

11.2. lengvai plaunamos ir dezinfekuojamos sienos;

11.3. švarios ir lengvai valomos lubos;

11.4. valomos, jei reikia, plaunamos ir dezinfekuojamos durys;

11.5. tinkamas vėdinimas;

11.6. tinkamas apšvietimas;

11.7. šaldymo patalpose – įrenginys, kuriuo galima lengvai pašalinti vandenį;

11.8. įrenginiai rankoms, įrankiams ir talpykloms plauti ir dezinfekuoti; turi būti įtaisyti šalto ir karšto arba reguliuojamos temperatūros tekančio vandens įrenginiai rankoms plauti, dezinfekuoti ir sausinti;

11.9. įrenginys įrankių dezinfekcijai su ne žemesnės kaip +82°C temperatūros vandeniu;

11.10. nerūdijanti įranga ir įrenginiai, atitinkantys higienos reikalavimus, skirti laukinių gyvūnų mėsai tvarkyti;

11.11. specialūs konteineriai maistui netinkamai laukinių gyvūnų mėsai laikyti;

11.12. vyniojimo medžiagų sandėliavimo patalpa ar vieta, jeigu vykdomos tokios operacijos;

11.13. tiekama pakankamai geriamojo vandens, atitinkančio Lietuvos higienos normos HN 24:2003 „Geriamojo vandens saugos ir kokybės reikalavimai“ (Žin., 2003, Nr. [79-3606](#)) nuostatas;

11.14. tinkamai įrengta patalpa arba vieta, skirta veterinarijos gydytojui šiuose Reikalavimuose nurodytiems tikrinimams atlikti;

11.15. persirengimo patalpa ar vieta, skirta personalu, praustuviui, dušas ir tualetas; jeigu yra galimybė pasinaudoti kitais netoli laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpų teritorijoje esančiais praustuvais, dušu ir tualetu, jų tame pastate, kuriame yra įrengtos šiame skyriuje minimos patalpos, gali ir nebūti;

11.16. vieta valymo, dezinfekavimo ir panašioms medžiagoms laikyti.

12. Laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpose turi būti laikomasi šių higienos reikalavimų:

12.1. darbuotojai, tvarkantys mėsą arba dirbantys patalpose, kuriose tvarkoma laukinių gyvūnų mėsa, privalo dėvėti švarius ir lengvai valomus galvos apdangalus, vilkėti specialius darbo

drabužius ir avėti specialią avalynę;

12.2. į laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpas neturi patekti gyvūnų; graužikai, vabzdžiai ir kiti kenkėjai turi būti nuolat naikinami;

12.3. laukinių gyvūnų mėsos tvarkymui skirti įrankiai turi būti švarūs;

12.4. patalpų ir darbo įrankių negalima naudoti jokiais kitais tikslais, išskyrus darbui su laukinių gyvūnų mėsa; kiekvienos laukinių gyvūnų mėsos rūšis turi būti pjaustoma atskirai, o pjaustymo patalpa ar vieta turi būti gerai išvaloma ir išdezinfekuoama;

12.5. asmenims, galintiems užteršti laukinių gyvūnų mėsą, draudžiama ją tvarkyti. Iš bet kurio asmens, tvarkančio laukinių gyvūnų mėsą, reikalaujama pateikti medicinos pažymą, įrodančią, jog nėra prielaidų, dėl kurių jis negalėtų dirbti šio darbo. Tokio asmens medicinos priežiūra reglamentuojama teisės aktų nustatyta tvarka.

IV. TIKRINIMAS PO SKERDIMO

13. Norint nustatyti, ar laukinių gyvūnų mėsa tinka maistui, visos laukinių gyvūnų skerdenos dalys turi būti patikrintos kuo anksčiau, bet ne vėliau kaip per 18 valandų nuo pristatymo į laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpas.

14. Šernų arba kitų trichineliozei imlių laukinių gyvūnų mėsa turi būti ištirta naudojant patvirtintus tyrimo metodus.

15. Veterinarijos gydytojui pareikalavus, turi būti išilgai perpjautas stuburas ir galva.

16. Atlikdamas tikrinimą po skerdimo, veterinarijos gydytojas privalo:

16.1. apžiūrėti laukinio gyvūno skerdeną; jei apžiūros įvertinti laukinių gyvūnų mėsos tinkamumą maistui nepakanka, atliekami laboratoriniai tyrimai;

16.2. ištirti konsistencijos, spalvos ir kvapo pokyčius;

16.3. atlikti organų apčiuopą, jei jis mano, kad tai reikalinga;

16.4. nustatyti, ar nėra šių pokyčių, dėl kurių draudžiama laukinių gyvūnų mėsą naudoti maistui, išskyrus nesusčius pokyčius, atsiradusius medžioklės metu:

16.4.1. navikai arba abscesai, kai jų yra daug arba kai jie sukelia vidaus organų ar raumenų pokyčių,

16.4.2. artritas, orchitas, pokyčiai kepenyse arba blužnyje, žarnų uždegimas arba uždegimas bambos srityje,

16.4.3. svetimkūniai, patekę į organizmą medžioklės metu, kūno ertmėse, ypač skrandyje ir žarnose arba šlapimo pūslėje, kai pasikeičia krūtinplėvės ir pilvaplėvės spalva,

16.4.4. didelis dujų kiekis skrandyje ir žarnose ir vidaus organų spalvos pokyčiai,

16.4.5. raumenų spalvos, konsistencijos arba kvapo pokyčiai,

16.4.6. atviri lūžiai, tiesiogiai nesusiję su sumedžiojimu,

16.4.7. išsekimas ir (arba) išplitusi ar lokalizuota edema,

16.4.8. organų priaugimas prie krūtinplėvės ir pilvaplėvės,

16.4.9. kiti išplitę pokyčiai, pvz., spalvos ir puvimo pokyčiai,

16.4.10. trichineliozė,

16.4.11. nustatytos ligos, pavojingos žmonėms.

17. Veterinarijos gydytojas, vertindamas laukinių gyvūnų mėsos tinkamumą maistui, turi atsižvelgti į medžiotojų pateiktą informaciją apie neįprastą laukinių gyvūnų elgesį arba bendrą būklės sutrikimą.

18. Kilus abejonių, veterinarijos gydytojas gali išpjaustyti ir patikrinti atitinkamas laukinių gyvūnų mėsos dalis, kad padarytų galutinę išvadą. Jei įtariama, kad nesilaikoma veterinarijos teisės aktų, arba kyla abejonių dėl laukinių gyvūnų mėsos tinkamumo maistui, veterinarijos gydytojas arba VMVT gali atlikti bet kokią, jų manymu, reikalingą tikrinimą.

19. Veterinarijos gydytojais tyrimų duomenis privalo registruoti VMVT nustatyta tvarka.

V. LAUKINIŲ GYVŪNŲ MĖSOS TVARKYMO HIGIENOS REIKALAVIMAI

20. Laukiniai gyvūnai nedelsiant turi būti:

20.1. stambieji laukiniai gyvūnai – išdoroti:

20.1.1. krūtinės ląstos vidaus organai, net jei jie atskirti nuo skerdenos, kepenys ir blužnis turi būti palikti šalia laukinio gyvūno ir pažymėti taip, kad veterinarijos gydytojas galėtų atlikti tikrinimą po skerdimo,

20.1.2. pilvo ertmės vidaus organai pašalinami nedelsiant arba ne vėliau kaip per 2 valandas nuo laukinio gyvūno nušovimo ir pristatomi kartu su laukiniu gyvūnu, kad veterinarijos gydytojas galėtų apžiūrėti,

20.1.3. galva gali būti atskirta kaip trofėjus.

21. Laukinių gyvūnų mėsa atšaldoma tuoj pat po išdorojimo. Stambiųjų laukinių gyvūnų skerdenos vidaus temperatūra turi būti +7°C arba žemesnė, smulkiųjų laukinių gyvūnų – +4°C arba žemesnė. Šiame punkte nurodyti temperatūrų reikalavimai taikomi, jeigu laukinių gyvūnų mėsa tiekama mažmeninės prekybos subjektui. Jeigu laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpose atliekama tik mėsos tvarkymo paslauga medžiotojui, minėtą laukinių gyvūnų mėsą atšaldyti nebūtina.

22. Kol nebaigtas tikrinimas po skerdimo, negalima leisti, kad nepatikrintos skerdenos ir subproduktai liestųsi su patikrintomis skerdenomis ir subproduktais; nepatikrintą skerdeną draudžiama perkelti į kitą vietą, pjaustyti arba toliau tvarkyti.

23. Negalima leisti, kad laukinių gyvūnų mėsa, kuri buvo sulaikyta arba pripažinta netinkama maistui, skrandžiai, žarnos ir nevalgomi skerdimo produktai liestųsi su tinkama maistui laukinių gyvūnų mėsa. Netinkamą maistui laukinių gyvūnų mėsą būtina kuo skubiau patalpinti į tokiai mėsai skirtas patalpas arba konteinerius, kad būtų išvengta kitos mėsos užteršimo.

24. Pjaustyti reikia taip, kad laukinių gyvūnų mėsa nebūtų užteršta. Kaulų skeveldros ir kraujo krešuliai turi būti pašalinti. Išpjaustyta laukinių gyvūnų mėsa, kuri nėra skirta maistui, tuoj pat sudedama į specialius konteinerius, nurodytus Reikalavimų 11.11 punkte.

VI. LAUKINIŲ GYVŪNŲ MĖSOS ŽENKLINIMAS

25. Laukinių gyvūnų mėsa turi būti suženklinta, vadovaujantis Lietuvos higienos normos HN 119:2002 „Maisto produktų ženklinimas“ (Žin., 2003, Nr. [13-530](#)) reikalavimais. Jeigu laukinių gyvūnų mėsa vežama sukrauta į dėžes, jos turi būti paženklintos, nurodant ženklinimo informaciją. Jeigu laukinių gyvūnų mėsa teikiama tiesiogiai galutiniam vartotojui arba į pačiose laukinių gyvūnų tvarkymo patalpose esančią viešojo maitinimo patalpą, turi būti pateikiama minimali šiame punkte nurodyta ženklinimo informacija vartotojui (laukinių gyvūnų mėsos rūšis, gavimo data, tinkamumo vartoti terminas ir laikymo sąlygos).

26. Laukinių gyvūnų mėsos vyniojimui skirtos ir ženklinimui naudojamos medžiagos turi atitikti Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatytus reikalavimus.

VII. LAIKYMAS

27. Atlikus tikrinimą po skerdimo, stambiųjų laukinių gyvūnų mėsa laikoma ne aukštesnėje nei +7°C, smulkiųjų laukinių gyvūnų ir laukinių paukščių mėsa – ne aukštesnėje nei +4°C temperatūroje, subproduktai ir išpjaustyta laukinių gyvūnų mėsa – ne aukštesnėje nei +3°C temperatūroje. Šviežios užšaldytos laukinių gyvūnų mėsos vidaus temperatūra turi būti ne aukštesnė kaip -12°C, giliai užšaldytos – ne aukštesnė kaip -18 °C.

VIII. TRANSPORTAVIMAS

28. Laukinių gyvūnų mėsa turi būti vežama transporto priemonėmis, laikantis nustatytų vežimo sąlygų.

Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimo
mažais kiekiais vietinei rinkai veterinarijos
reikalavimų
1 priedas

LAUKINIŲ MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ MĖSOS MAŽAIS KIEKIAIS ATITIKTIES DEKLARACIJA

200_ m. _____ d. Nr. _____

(surašymo vieta)

1. Informacija apie laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpas:

1.1. Laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpų savininko (įgaliotojo asmens) vardas ir pavardė _____

1.2. Laukinių gyvūnų mėsos tvarkymo patalpų registracijos numeris: _____

1.3. Fizinio/juridinio asmens buveinės adresas, telefonas, faksas, el. p. (jei yra): _____

2. Informacija apie laukinių gyvūnų mėsą:

2.1. Laukinių gyvūnų rūšis: _____

2.2. Laukinių gyvūnų nušovimo data: _____

3. Tinkamumo vartoti terminas: _____

4. Laikymo sąlygos: _____

5. Tikrinimą po skerdimo atliko: _____

(pareigos, v., pavardė)

Aš, žemiau pasirašęs, patvirtinu, kad laukinių gyvūnų mėsa gauta vadovaujantis Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimo mažais kiekiais vietinei rinkai veterinarijos reikalavimais.

Laukinių gyvūnų mėsos
tvarkymo patalpų savininkas
(įgaliotasis asmuo)

(parašas)

(v., pavardė)

Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimo
mažais kiekiais vietinei rinkai veterinarijos
reikalavimų
2 priedas

LAUKINIŲ MEDŽIOJAMŲJŲ GYVŪNŲ MĖSOS APSKAITOS ŽURNALAS

I dalis							II dalis		
GAUTA LAUKINIŲ GYVŪNŲ MĖSA							TIEKIMAS RINKAI		
Laukinių gyvūnų nušovimo data	Laukinių gyvūnų pavadinimas	Nušautų laukinių gyvūnų skaičius	Laukinių gyvūnų mėsos svoris, kg	Tinkamumo vartoti data (tinka iki...)	Deklaracijos numeris	Tikrinimą po skerdimo atlikęs veterinarijos gydytojas (v., pavardė, parašas)	Išvežimo data	Vežamas kiekis, kg	Paskirties vieta

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, Įsakymas

Nr. [B1-355](#), 2011-07-04, Žin., 2011, Nr. 103-4868 (2011-08-18), i. k. 111110MISAK00B1-355

Dėl Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. gruodžio 29 d. įsakymo Nr. B1-725 „Dėl Laukinių medžiojamųjų gyvūnų mėsos tiekimo mažais kiekiais vietinei rinkai veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“ pakeitimo